

Diari de neu, 16/06/26

El mateix lloc, quatre mesos després: així d'excepcional va ser la neu a La Molina

Del mantell blanc de 2 metres al verd d'uns pocs centímetres en quatre mesos: la comparativa que impressiona

Dues fotografies captades al mateix punt de La Molina, el 10 de febrer i el 15 de juny de 2026, evidencien la magnitud del mantell nival que va cobrir els Pirineus durant l'hivern passat.

Una imatge val més que mil dades. I, en aquest cas, dues fotografies separades per poc més de quatre mesos permeten entendre perfectament com d'excepcional va ser la temporada de neu 2025-2026 al Pirineu.

Les dues instantànies han estat preses al mateix indret de La Molina, al costat del canó de neu número 7028 (entrada a la pista Genciana des de Torrent Negre) i de la línia de paravents que protegeixen la pista de l'acció del vent.

A la primera fotografia, captada el **10 de febrer de 2026**, l'esquiadora, equipada amb els esquís posats, toca còmodament amb la mà la punta del canó. Els seus esquís queden, fins i tot, per sobre de l'alçada dels paravents, d'uns dos metres. La neu acumulada és tan uniforme que bona part d'aquestes estructures queden pràcticament ocultes sota el mantell blanc, ja compactat pel propi pes de la neu i el pas de les trepitjaneus.

La segona imatge, del **15 de juny de 2026**, mostra exactament el mateix escenari, però transformat completament. Els prats han recuperat el verd intens propi de l'alta muntanya i la mateixa persona, situada al peu dels paravents, ha d'estirar del tot el braç per arribar a tocar la part superior de la tanca amb la punta dels dits.

La comparativa permet visualitzar que durant l'hivern hi havia, en aquest punt, gairebé dos metres de neu, recordem, compactada i uniforme.

Els detalls del paisatge també són reveladors. El bosc de pi negre situat a l'esquerra de la imatge apareix ara dens i perfectament definit, mentre que a la fotografia hivernal queda parcialment amagat sota l'enorme acumulació de neu.

El relleu de la muntanya també sembla diferent, i és que la mateixa fotografia es va prendre al febrer a 2 metres per sobre la de juny. Ahir els paravents ens van impedir captar el relleu amagat rere l'estructura.

Més enllà de l'anècdota, aquestes dues imatges constitueixen un testimoni gràfic excepcional d'una temporada que serà recordada per la seva regularitat i

per la persistència de la neu al llarg de tot l'hivern. En un moment en què sovint es posa el focus en la variabilitat climàtica, qüestió ben certa, també és cert que la muntanya continua oferint episodis d'innivació extraordinària que transformen completament el paisatge. Quedem-nos amb allò de que més calor vol dir més evaporació, per tant més humitat i més precipitacions: falta saber on cauran i a quina temperatura!

A veure si a la propera tempa tenim la mateixa sort que aquesta que hem deixat enrere...